Stormen för barn med Teater Trampolin

– Här är det relationen mellan pappan och dottern som kommer i centrum. / Lasse Beischer, regissör

Lasse Beischer från gruppen 123 Schtunk sätter upp *Stormen* på Teater Trampolin för barn. Där har han tidigare satt upp pjäserna *Varför gråter pappan?* och *Nasse hittar en stol*. Jennie Lindgren och Jonas Rimeika frågade honom om han hade förslag på något mer han ville sätta upp.

– Jag är mycket för klassiker, inte minst Shakespeare, så jag föreslog *Stormen*, för jag trodde att den skulle passa dem. Det kommer inte vara Shakespeares pjäs från a till ö, och vi ska dessutom försöka ha två olika varianter, en för förskolan och en för lågstadiet. Det är samma pjäs men vi går in med lite olika attityder. För de mindre barnen kommer känslorna fram på ett tydligare sätt, och *leken* blir det viktiga. För lågstadiebarnen handlar det mycket om själva historien, om den relation mellan Prospero och Miranda som finns i pjäsen.

– Under arbetets gång kommer manus att improviseras fram med ensemblen utifrån vad i pjäsen vi vill ha med. På så sätt hittar vi en story, där vi sedan kan ta bort och lägga till. När vi börjar repetera kommer det finnas stolpar och lite olika viljor.

– Jag tänker mig att dottern vill leka med sin pappa, som till en början är upptagen med annat. Men till slut ger han sig, och de börjar leka berättelsen i *Stormen*, en pjäs han känner till.

– Det blir en ganska förenklad version av pjäsen där relationen mellan pappan och dottern är i centrum. De kan vara hemma i vardagsrummet, för att sedan leva sig in i berättelsen, och leka fram olika karaktärer i pjäsen.

– För barnen i publiken kan det handla om att sätta sig in i olika människors situation, och att leka med det. Barn sitter ju i sandlådan och leker allt möjligt: mamma, pappa, barn, ja till och med krig. Genom leken lär de sig förstå andra och sig själva, att känna empati, och mycket annat.

Affisch: Tuva Leiknes

– När jag arbetar med något för barn tänker jag ofta på att jag vill att de ska bli inspirerade. De behöver inte *tycka* så himla mycket om en pjäs, men de ska kunna gå hem och leka att de är olika figurer i den. Här kan de vara Prospero eller Miranda. eller vem som helst. De kan tänka: ”Vi var på teater, och där var det två vuxna människor som *lekte* en massa saker. Dom låtsades att dom tog fram *mat,* utan att *ha* nån mat.” Det är sådana lekar man ska ge till ungarna!

Hur hanterar man barns ”han-står-bakom-skynket”-kommentarer?

– Teatern leker mycket med att trigga igång just det. Det gör vi även i 123 Schtunk med vuxen publik. Komiken kan ligga i att skådespelaren inte förstår, går och tittar och säger: ”Nä, det finns inget där!” Och publiken blir riktigt engagerad. När vi spelar teater är vi ju alla i samma rum, men låtsas att vi är nån annanstans. När ett barn ropar ”han står bakom skynket”, så ropar vi inte”Tyst, unge!” utan vi tar i stället in det i pjäsen.

Intervju: Roland Heiel

Spelas i Göteborg och andra orter under våren. Premiär i februari 2018. En del, men inte alla föreställningar är offentliga. Turnéplan finns på www.teatertrampolin.se
Där kan man även beställa föreställningar per mail eller telefon.